

בע"ה כח' באדר א' תשע"א

04.03.2011

גליון מס' 2642

פרשת פקודי

ונהפוך הוא

עלוו ראש חודש אדר ב' בהפקת חברת הילדים בקיבוץ

פרשת פקודי - שקלים - מברכים חודש אדר שני

שעור פרשת שבוע: שפרה אסולין

ימי החול		שבת	
5.13	זמן תפילין/טלית	17.21	הדלקת נרות
8.55	סוף זמן ק"ש	17.30	מנחה א' 14.00 ב' 17.30
17.46←17.42	שקיעה		ערבית
12.45	מנחה א' (בחד"א)	6.45	שחרית א'
		8.30	שחרית ב'
17.30	מנחה וערבית	11.30	קידוש
18.03	צאת הכוכבים	16.45, 13.30, 12.30	מנחה
20.10	ערבית	17.05	לימוד 'דור לדור'
		17.30	שיעור הרב ארי
7.30	שחרית נוער	18.17	צאת השבת

השיעור בשבת אחרי הצהריים חוזר: בשעה 17:30 יתקיים שיעור של הרב בנושא- שקלי המן ומחצית השקל.

פרשת פקודי - ציר וותיק נכנסים לקודש

עיקרה של הפרשה הנועלת את ספר שמות, פרשת פקודי, מוקדש לעשיית המשכן, בניצוחו של משה. אנחנו נתמקד בפריט אחד המתואר בפרשתנו: מעילו של הכהן הגדול. בציווי ההכנה של בגדי הכהונה נאמר: "ועשית את מעיל האפוד כליל תכלת. והיה פי ראשו בתוכו שפה יהיה לו לא יקרע. ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב. פעמון זהב ורמון פעמון זהב ורמון על שולי המעיל סביב. והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש לפני ה' ובצאתו ולא ימות." נשים לב לאחד הפריטים במעיל: הרימונים והפעמונים שמעטרים את שולי המעיל. הרימונים עשויים מתכלת, ארגמן ותולעת שני, ובתוכם פעמוני זהב. מראהו של המעיל מתואר בתלמוד (מסכת זבחים דף פח) כך:

"מעיל כולו של תכלת היה, שוליו כיצד? מביא תכלת וארגמן ותולעת שני שזורין, ועושה אותן כמין רימונים שלא פיתחו פיהן וכמין קונאות של קנסות שבראשי תינקות, ומביא שבעים ושנים זגין שבהן שבעים ושנים עינבלין, ותולה בהן שלשים וששה בצד זה ושלשים וששה מצד זה." הרימונים עשויים משזירה משולבת של שלושה סוגי בדים: תכלת ארגמן ותולעת שני, ומעוצבים כרימון שכתרו סגור וצורתו כמו צורת הקצה המחודד שהיה בכובעם של הילדים. לרימונים מוסיפים 72 זגים (החלק החיצוני של הפעמון), ובתוכם 72 ענבלים (החלק הפנימי של הפעמון). אותם תוים סביב למעיל, ששלושים וששה בכל צד.

מדברי התורה ניתן להבין שהפעמונים היו בתוך הרימונים, אך רש"י מפרש שהכונה של "בתוך" היא "בין": "ובתוך הרימונים דקרא לאו בתוך החלל קאמר, אלא ביניהם, דפעמון אחד בין שני רימונים" על פי שיטתו בין כל שני רימונים היה פעמון אחד. לעומתו, הרמב"ן מעדיף לצייר זאת באופן אחר: "וישימו הפעמונים בתוך הרימונים קודם שיתנו אותם במעיל, והנה הפעמונים בתוך הרימונים בתלוש, וישימו הרימונים על שולי המעיל סביב והפעמונים בתוכם".

להבדיל מרש"י, הרמב"ן מתאר את הרימונים שבתוכם נעוצים הפעמונים. בכל רימון יש פעמון בפנים. השילוב של הרימונים ובתוכם הפעמונים העלה את דמיונם של הדרשנים. על פי אחת הדעות, הרימון מסמל מלאות: הוא כבד, מלא בתוכו ואינו משמיע קול. מלאותו מסמלת את עולם החכמה והמצווה. כשחז"ל ביקשו לדבר טוב על ישראל, הם השתמשו בפסוק משיר השירים: "כפלה הרימון רקתך" - "שאפילו ריקנים שבך מלאים מצוות כרימון" (בבלי ברכות נז). הרימון מסמל את הדור הותיק, שגדוש בידע ומלא בתוכו. לעומת הרימון, ניצב הפעמון, המסמל רעש ומצלצל בכלי ריק. יש בו חלל ובמרכזו ענבל. הוא רגיש מאוד לכל רוח קלה, וממהר להשמיע צלצולים. בהמשך הפרשיה כתוב "ונשמע קולו בבואו אל הקודש". כל עוד הפעמונים מנותקים מהרימונים, הם יכולים לצלצל בלי סוף, אך לא יעטרו את בגדי הכהן. כל כוחם של הפעמונים תלוי בחיבורים אל הרימונים, ורק כשהם מושחלים בתוכם נשמע קולם. אפשר להסתכל על החיבור של הפעמונים והרימונים כך, אך גם אפשר לראות זאת הפוך לגמרי: הרימונים חייבים לפנות מקום בראשם כדי שיהיה אפשר להשחיל את הפעמונים בתוכם. הכהן לא יכול להיכנס לקדש רק עם הרימונים, ורק כשהם נותנים לפעמונים מקום אפשר להיכנס לקודש. הרגישות של הפעמונים יוצרת את הצלילים הנכונים שאותם הכהן משמיע, כשמשמש כשליח ציבור. צליל מפעמון גורם לתחושת ביטחון וקשר: "אי משם שר לו בדרך, אי משם שר פעמון, אי משם שובה הביתה בזמן הנכון" (נעמי שמר). הרימון הכבד והמלא זקוק וחיוב את עזרת הפעמון שמביא תקוה טובה

דרשנות כפולה זו מבטאת את הויכוח בין הדורות הותיקים לצעירים. מקווה אני שנמצא את השילוב הנכון בין הדורות גם בקיבוצנו, וניטיב לבטאו כפי שהיטיב הרב קוק:

"רוח הנעורים הסוער, המתעורר בעז ובגבורה, עם רוח הזקנה המסודר, המלא כובד ראש וזהירות, יחד מתאגדים לאגודה לפעול פעולתם בחיים, הרוחניים והגשמיים, להחיש ישועה."

ברק כרנצ (כתה 6')

משנכנס אדר מרבית בשמחה – ילדים זה שמחה!

לכבוד ראש חודש אדר עשינו "ונהפוך הוא" בעלונו, וכך עלון זה (ברובו) הוא עלון של חברת הילדים- מא' עד יב' שכתבו ואיירו את העלון המיוחד שלפניכם. (האיורים-ברובם-מעשה ידיהם של ילדי אי-גי). במערכת העלון מטעם הילדים ישבו עמי, כתבו ועודדו את הילדים לכתוב: נגה לנדסמן, מיה אורלוב, תהילה לנדאו, יותם אריאל, אור בר"ט, רותם וייס, ברק ברנע, וכמובן ענת אש שפעלה רבות מאחורי הקלעים להצלחתו של גליון זה. בעלון תוכלו לקרוא על מה שמעניין את הילדים באמת, על עיסוקיהם של הילדים, חוויות ילדים משכונת שקד, ראיונות לכבוד פורים שערכו הילדים ועוד ועוד... יישר כח לילדים היקרים שנרתמו למשימה ושיתפו אותנו בנעשה בעולמם! לאור הכשרונות שגילינו, ייתכן מאד שנבקש מכם לכתוב שוב בהמשך... ולכם קוראים יקרים - קראו ותהנו. אפרת.

זה היה השבוע

לכבוד הילדים החתומים על עלון זה נחל בסיפור מה היה השבוע (או בתקופה האחרונה) בחברת הילדים:

בית כולל:

הנושא החודשי של הבית כולל בחודש אדר א' היה " המשפחה שלי ". במסגרת הנושא התמקדנו ב- "הילד הזה הוא אני". כל ילד הכין תעודת זהות על פרטיו האישיים ופרטי המשפחה! לסיום החודש שיחקנו במשחק שקראנו לו "חופשה משפחתית" ומאוד נהנו. בחודשים האחרונים התקיימו במסגרת בית כולל חוגים שונים: נגרות, דרמה, ריקוד, ספורט ולגעת בטבע. בשבוע האחרון של אדר נקיים ביום רביעי אחה"צ "בית כולל פתוח" ובו נציג את התוצרת שלנו מהחוגים. בשבוע האחרון היינו עסוקים בהכנות לקראת ה"עלים" וכמובן התחלנו בחזרות הנשף הגדול לפורים.

מפ"ל:

החודש – אדר א', בחרנו לעסוק בנושא הצחוק, לא שמחה ולא חיוך אלא צחוק ממש. הייתה לנו סדנת צחוק בה עמדנו כל ילדי המפ"ל במעגל וצחקנו עד כלות הנשמה, למדנו שלצחוק זה דבר חשוב ובריא במיוחד וכמובן חשוב להצחיק את הסביבה שלנו, הגענו לגן דקל וגן רימון והצחקנו את ילדי הגנים בסיפור "העץ הנדיב" שהוספנו לו אמירות שהצחקו מאוד את הילדים החמודים, שיחקנו משחקים מצחיקים ומבדחים, ותחרות החודש הייתה מי יצחיק הכי הרבה את צוות ההדרכה.... מי ינצח? ביום ראשון נדע... מאחלים לכל תושבי סעד לצחוק מבוקר ועד ליל...

נוסיף ונספר, שביריד צדקה (שהתקיים בחנוכה) נאספו כ 4,250 ש"ח, שנתרמו לכפר הנוער ימין אורד שניפגע בשריפה הגדולה בכרמל! כל הכבוד לילדים שהכינו ולתורמים שקנו!

חטיבה:

בחטיבה החלו השבוע בהכנות נמרצות ליריד הגדול – ולשם כך מוקדשים רוב ערבי השבוע.

(פקטה: נגה לנדסמן, כתה ה')

ה/דצלה: הפנינג הכנת תחפושות המסורתית יתקיים אי"ה ביום שלישי ב' אדר ב' (08/03)

בין השעות 17:00 - 19:00 בחדר אוכל ימין.

הביאו איתכם מספרים, שדכנים, עפרונות וכל מה שחפצה נפשכם.

מחסן תחפושות יהיה פתוח בשעות אלה.

בואו עם הרבה מצב רוח טוב, צוות החינוך

והשבוע בקיבוץ:

ביום שלישי התקיים טיול פריחה לאור הנר שארגנה ועדת ותיקים. על הטיול היפה מדווחת חייצ'ה בפירוט בהמשך העלון.

בארץ אהבתי השקד (כבר לא) פורח: ביום רביעי ארגנה ועדת תרבות אירוע פרידה מהשקדים לקראת עקירת עצי השקדים האחרונים שלנו. מי ברכב, מי בקלנועית, מי ברגל ומי בטרקטור הגיעו מבוגרים וילדים להיפרד מן השקדים, לערוך בצילם פיקניק אחרון ולהצטלם למזכרת. באירוע נשאו דברים הרב ארי סט וטוביה אלברט, איש המקצוע מטעם המטע.

ביום חמישי התקיים ערב לציון שלושים ללכתו של חברנו שלמה אש ז"ל, ובו דברי זכרון לשלמה. דברים לזכרו מופיעים גם בחוברת שחולקה אתמול לתאי החברים.

הודעות

ליילדים ולאהורים:

שעת סיפור בספרית הילדים תתקיים ביום ראשון, א' אדר ב', 6.3, עם אורלי וידס והפעם –
סיפורים לכורים!

כולכם מוזמנים!

הודעה מוועדת רכב:

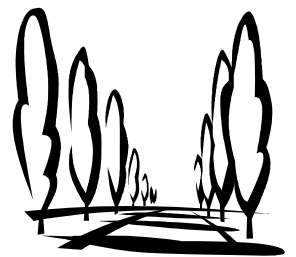
הטבה לציבור הנוהגים: כל הרכבים שיש בהם פסקל מנויים גם על מנהרות הכרמל. סעו ותהנו, והגיעו למחוז חפצכם בשלום.

אזכרה ליעקב דרורי ז"ל

ביום שישי, ה' באדר ב' תשע"א, 11.03.11

בשעה 11:00 נצא לבית הקברות.

לאחר מכן נפגש במועדון לחבר ללימוד ודברי זכרון.

נר זכרון: ג' באדר ב' – יום השנה לפטירתה של חברתנו רבקה לוי ז"ל (תשס"ה)

ה' באדר ב' – יום השנה לפטירתו של חברנו ברוך ניר ז"ל (תשס"ח)

ה' באדר ב' – יום השנה לפטירתו של חברנו יעקב דרורי ז"ל (תשמ"ב)

המילון השימושי לקיבוצניקים מתבטרים

- א- אוכל:** עיסוקם הרצוף של הילדים ברוב שעות היממה.
למשל: "יש אוכל?! אז אנחנו באים..."
- ב-בואנה:** קיצור של המילים "בוא הנה".
למשל: "בואנה שיחקת אותה".
- ג- גבר:** כינוי לבחור שמתנהג בצורה מעוררת הערצה.
למשל: "איך הוא עזר לחסל אחרי הפעילות, איזה גבר..."
- ד- דאחקות:** צחוקים, שטויות.
למשל: "איזה דאחקות הולכות פה..."
- ה- נעבור לאות הבאה, אין לנו שום רעיון...**
- ו- וואלה:** מילת פליאה והתרשמות. למשל: "וואלה, שיחקת אותה".
- ז- זקן:** ילד מיושן.

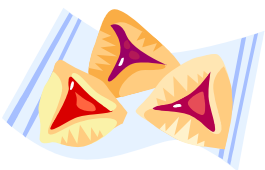

- למשל: "יאי זקן, מאיפה הבאת את הבגדים האלה?!"
- ח- חופר:** מישהו שמדבר הרבה מאוד ולא מפסיק.
למשל: "כמה אפשר לדבר על זה, די נו, חפרתם..."
- ט- טחונים:** אנשים עם הרבה כסף.
למשל: "ראית את האוטו החדש שלהם, הם בטח מזה טחונים..."
- י- יצא עליו:** התפרץ עליו בצעקות.
למשל: "ראית איך הוא יצא עליו? זה היה קצת מוגזם, לא?!..."
- כ- כאילו:** מילת הקישור החדשה של הדור הצעיר, חוזרת על עצמה 100 פעמיים במשפט ...
למשל: "רציתי לבוא, כאילו, חשבתי שאני אגיע, אבל כאילו, בסוף לא יצא, אז כאילו..."
- ל- לייק:** "אהבתי". מושג מהפייסבוק. (עיסוקו של ילד ממוצע ברוב שעות היממה ...)
למשל: מישהו מספר בדיחה, ואם היא מוצלחת, אומרים לו: לייק".
- מ- מפנק:** כשמישהו מבסוט ממשו, וכיף לו.
למשל: "וואו איזה מפנק היה הפויקה..."

- נ- נשמה:** כינוי למישהו שאוהבים, או שרוצים שיעשה לנו טובה ☺ ...
למשל: "נשמה, את יכולה לתת לי את החומר למבחן?!"
- ס- סבבה:** בסדר, אני מסכים. למשל: "סבבה, אין בעיה, אני אעשה את זה..."
- ע- עתיק:** מישהו שלא ראינו הרבה זמן או מישהו שנראה מיושן.
למשל: "וואו, יא עתיק, שנים לא ראית אותך..."

- פ- פדלאה:** מישהו עצלן, בטיולים- מי שמתרך אחרי כולם.
למשל: "יאאללה פדלאות, תתחילו להגביר את הקצב, עוד מעט חושך..."
- צ- צפצפתי עליו:** לא הקשבתי לו. למשל: "לא אכפת לי ממה שהוא אמר לי, אני מצפצף עליו..."
- ק- קטיין:** ילדון שמתנהג בצורה ילדותית, מישהו צעיר ביחס לאחרים.
למשל: "יש לך יום הולדת?! מה אתה רק בן שנים עשרה?! יא קטיין..."

- ר- רצח:** מאוד, ממש. מילה שמתווספת לתואר. למשל: "חמוד רצח" "מצחיק רצח".
- ש- שמרלינג:** המסעדה שמעבר לכביש, בעלת רייטינג גבוה ביותר בקרב ילדי הקיבוץ.
למשל: "אני לא יכול לבוא היום לשמרלינג, אמא שלי מרשה רק שלוש פעמים בשבוע..."
- ת- תם ונשלם המילון לעת עתה, מחר כבר נמציא מילים חדשות...**

הפניט היפות fe הפייסבוק

סביר להניח שכל אחד מכם שמע כבר לא פעם ולא פעמיים את המושג "פייסבוק". אבל מה זה בעצם אומר? מה עושים ילדיכם באותו אתר מסתורי בו הם משוטטים זמן כה רב? אנסה להביא כאן כמה תשובות בתקווה להבהיר קצת את העניין.

הפייסבוק הוא למעשה "רשת חברתית", כלומר- אתר אינטרנט בו יכול כל אחד ליצור לעצמו זהות וירטואלית (פרופיל) וליצור קשרים חברתיים עם משתמשים אחרים.

בפייסבוק אנחנו מפרסמים ומשתפים את חברינו במה שקורה איתנו, מתעדכנים אצל אחרים מה הם עושים ומגיבים אחד לשני על עדכונים כאלו.

אנו מעלים תמונות מטיולים בהם היינו, מגיבים עליהן ונהנים להיזכר שוב באותן חוויות. אנו משתפים את חברינו במוזיקה שאנחנו אוהבים, בתמונות, בסרטונים, וכו'... כמובן שקיימת גם אפשרות להשאיר הודעות אחד לשני, ולשוחח און-ליין בצ'אט.

ניתן אף ליצור דף פייסבוק לארגונים וקבוצות- אם זה לתנועת נוער (בני עקיבא), בית ספר, שכבת גיל, או מסגרת חינוכית אחרת. בצורה זו ניתן לעדכן את כל החברים בזריזות וביעילות על אירועים ומפגשים, להעלות תמונות משותפות ולדון בנושאים מגוונים (לנוער הקיבוץ הדתי לדוגמה, יש דף פייסבוק פעיל מאד בניהולו של רזי בן-יעקב).

פעולה ייחודית לפייסבוק, שגם עליה כבר בטח שמעתם, היא פעולת ה"לייק". ניתן לעשות לייק על כל תמונה, עדכון, תגובה ופרסום של משתמשים אחרים. "לייק" יכול להתפרש בכל מיני אופנים, אך משמעותו הכללית היא הסכמה עם דבריו של הכותב, התחברות אליהם או הודאה כי הכתוב העלה חיוך על פניך...

כמו שהבנתם עד כה, הפייסבוק עשוי להיות כלי חיובי למטרות שונות ומגוונות, אך חשוב לזכור שהוא אינו תחליף לפעילות חברתית אמיתית, ושתמיד עדיף לצאת החוצה לשחק עם החבר'ה על הדשא מאשר לבהות במסך המרצד!

עזר וייס (כתה י'א')

ראיונות פוריאט

פורים בעיני בני הקיבוץ:

איזה שנה הכי אהבת בפורים ולמה?

איילת לוריא: 1989 כי אהבתי את היריד.

אליסף אש: בשנה שבה היה נשף עם ההופעות של שירי נעמי שמר.

יצחק שלומי: בשנים שהיה יריד בסככת מלוניס

מה התחפושתי הכי מקורית שהתחפשתי?

איילת לוריא: פטרייה

אליסף אש: אביר

יצחק שלומי: נמר, כי אהבתי בעלי חיים.

האם השתתפת באיזה הצגה? אם לא למה?

איילת לוריא: השתתפתי תמיד ורק בכיתה א' לא השתתפתי כי נסענו לקחת את דוד שלי מהשדה תעופה ולא הספקנו להגיע.

אליסף אש: בהרבה הצגות.

יצחק שלומי: לא השתתפתי בשום הצגה כי לא תמיד עשו הצגות.

מה את/ה הכי אוהב/ת לעשות בפורים?

איילת לוריא: לשמוח ☺

אליסף אש: לאכול אוזני המן (זה טעים!)

יצחק שלומי: סעודת פורים

ראיון: לחן אפרים ואריאל שילר (כיתה ה')

פורים בעיני המתבונן

שאלה: האם זכור לך פורים אחד שהיה מיוחד במינו?

אליה אסולין (חבר שלי): בכיתה ב' היה הפורים הראשון שבו לא התחפשתי לאביר.

אילנה אהרון (אמא שלי): כשהייתי אולי בצבא הייתה מסיבה בבני-דרום למבוגרים. היה מן נשף כזה שנכנסו אליו דרך מנהרה וכל משנכנס למסיבה היה צריך לעבור דרך המנהרה הזאת.

רמי סימקין: לא – כולם היו יפים וטובים.

שאלה: האם הייתה לך פעם תחפושת שמאוד רצית ולא הצלחת להשיג?

אליה אסולין: לא

אילנה אהרון: כן, פעם רציתי להתחפש לכלנית ואמא שלי לא הצליחה להכין מה שרציתי ולכן לא הייתי כלנית.

רמי סימקין: התחפושתי שהיו לי הן כולן במסגרת הדברים שהיו לי בבית, ואז מה שהיה שימח אותי ועשה לי טוב – מעולם לא שילמתי כסף לתחפושת.

שאלה: מה הזיכרון הכי גרוע שיש לך מחג פורים?

אליה אסולין: חג פורים של שנה שעברה שהפכו את בית ספר לדבר משעמם.

אילנה אהרון: לא, אין לי. היה רק נפלא.

רמי סימקין: צרבת מאוזני המן עם פרג.

שאלה: מה הדבר הכי אהוב עליך בחג הפורים בסעד?

אליה אסולין: להכין את התחפושת.

אילנה אהרון: משתה נשים.

רמי סימקין : שיש הופעות יפות שנעשות בידי התושבים. ז"א -תוצרת בית.

שאלה : מה התחפושת הכי מקורית ומעניינת שהייתה לך?

אליה אסולין : בחיים לא היה לי תחפושת מקורית.

אילנה אהרון : צועניה.

רמי סימקין : פעם התחפשתי לשר המשטרה בכור שלום שטרית – כשהיינו צעירים...

שאלה : מה אתה הכי אוהב בחג פורים?

אליה אסולין : להתחפש.

אילנה אהרון : שמחה. את היכולת להשיל מסכות מבפנים ומחוץ ולהיות אחרים ולו ליום אחד.

רמי סימקין : שאני מצליח לשמוע את המגילה מהתחלה ועד הסוף.

שאלה : מה אתה יותר אוהב – קריאת מגילה רועשת או שקטה?

אליה אסולין : רועשת.

אילנה אהרון : שקטה מאוד.

רמי סימקין : נא עיין בשאלה הקודמת.

שאלה : מה המשלוח מנות האהוב עליך?

אליה אסולין : עם הרבה ממתקים.

אילנה אהרון : מאכלים ביתיים.

רמי סימקין : זה שלא נשלח.

רא"ן : יהא אהרון (כיתה ה')

פורים feנו

עוד שבוע פורים

מתרגשים, שמחים, מתחילים לחפש תחפושות (סטיגדיש...). אחרי שמצאתי תחפושת, כל שלוש דקות אני מודדת אותה כדי לבדוק האם היא מספיק טובה.

חלק מההתרגשות היא שסוף סוף אמא תיתן לי לעשות מה שבא לי (כולל הכל).

כעבור שבוע

הגיע פורים של הגן, לובשים את התחפושות (שהקנייה שלה לקחה שעתיים כי לא הסכמתי לצאת מהחנות בלי תחפושת של נסיכה ב-200 ש"ח), וצועדים בהתרגשות רבה לגן. אבל לפני זה בודקים במראה אם אני נראית מספיק טוב (כי עוד מעט יש מופע חשוב על הבמה שהיא בעצם שולחן).

הגעתי לגן והתחיל ה"מופע", הגיע תורי עליתי על ה"במה" והרגשתי ממש כמו מלכה, כי כל הילדים והגננות עכשו מסתכלים רק עליי והן (הגננות) אומרות שאני נראית מדדדדדדהים!!! ©

כעבור יום

הגיע חג פורים לסעד, וכמובן ישר רצים למתנפחים ולא יוצאים משם עד שאבא ואמא הולכים. אבל לפעמים כשממש נמאס מהמתנפחים (למרות שזה כמעט ולא קורה) אז הולכים לאכול ארטיק, צימבלולו (שערות סבתא) ופופקורן. בקיצור אחד הירידים הטובים אם לא השווה שבהם...

אחרי היריד חוזרים הביתה לעשות משתה, ולא מבינים למה אבא משוגע כל הזמן?!?! ואומר שטויות בלי לשלוט בעצמו. ☺

ועוד פעם בקיצור...

אהבנו את פורים ואנחנו אוהבות אותו עדיין

וככה הרגשנו מגיל קטן עד לפני שנתיים. (רק בשביל החרוז...)

פורים שמח ומבדח למלם

כתבו: דף ריזר ודליה אןדא (כתה ו')

אקולוטיה פיי"ס דעת

פרויקט א':

התחילה תחרות בין כיתות א-ו מי אוסף הכי הרבה פקקים!
שבועות רבים התאמצנו למצוא פקקים לדוגמה : ממסעדות, מימי הולדת, פחי מחזור ועוד...
כל יום באו ילדים אל בנות כיתה ה' והם ספרו לנו את הפקקים.
בר"ח שבט הייתה כיתה שמיינה את הפקקים לפי צבעים. בטו' שבט לקחנו את הפקקים הממוינים,
ויצרנו סמל של הבי"ס עם המון קישוטים של עצים, פרחים, שמייס, ועוד. בסוף היום כינסו את כולם
והכריזו על הכיתה המנצחת:
כיתה ה" תהילה מנצחת!

פרויקט ב' :

כיתות א'-ג' התחלקו לאזורים בבית הספר. מטרתם הייתה לאסוף כמה שיותר ק"ג זבל, ותוך כדי לחפש
חלקים של זבל. בסוף מדדו לכולם את המשקל. כיתות א' אספו ביחד – 2 ק"ג, כיתה ב' אספו – 7 ק"ג,
וכיתה ג'- 15 ק"ג. **ביחד הצטבר 24 ק"ג.**
בכל מסדרון פח מחזור לנייר. במסדרון ב' ו-ג' הפחים מלאים כמעט עד הסוף.
ייער כוח לבית הספר.

כתבו – מיה אייל, רוני אש ונצט שפר (כיתה ד')

השיכור באוצרון החטיבה

לפני יותר משלושה חודשים התחלנו לשפץ את המועדון שלנו. המועדון היה במצב מוזנח עם קירות
מתקלפים וחוסר בציוד.
הוא עבר שינוי על ידינו וסוייד, אובזר ורוהט ברהיטים חדשים. השיפוץ, שלקח כחודש, היה מעייף, אך
המאמץ היה שווה ללא ספק את התוצאה.

בואו נראה מה ילדי החטיבה חושבים על התהליך והתוצאה של מועדוננו :
אליה אהרן: אני חושבת שהתהליך היה טוב ונכון, ועזר מאד לגיבוש של החטיבה.
יסכה יפרח: אני חושבת שזה מאד גיבש אותנו.
הדר קאופמן: התהליך היה מגבש ותרם לכך שההורים שלנו יבינו שחסרונו בבית היה לטובה, וגם כמובן
ששמנו בקיבוץ ישתנה.
שחף קסלר: התהליך היה מהנה, כיפי ומלמד והתוצאה מאד יפה.

לסיכום, כפי שראינו, שיפוץ המועדון גיבש ואיחד אותנו מאד, ואנו שמחים וגאים בתוצאה הסופית.
ותודה ענקית ליואב פרנקל ולאפרה ביליה המדריכים, שעזרו לנו בשיפוץ, ובלעדיהם המועדון לא היה נראה
כמו שהוא נראה :) :

ואתם כמובן תמיד מוזמנים לבוא ולראות!

כתבה: רעות ז"ו (כתה ח')

יִלְדֵי בֵּית כּוֹלֵל מִסְפָּרֵיט מֵה הֵם אֹהֵבִים לַעֲשׂוֹת בְּשָׂאוֹת הַפְּנָאִי:

הלל אהרון: אני חוזרת הביתה ומשחקת עם הדר אחותי, וכשהאחים שלי לא במחשב – אני משחקת במחשב.

אחינועם שלומי: בשבת בצהריים אני והאחים שלי לוקחים קפלות ופליימוביל ובונים מגרש משחקים וכיכר עם עיר.

אלון אברהם: בשבת בצהריים אני משחק עם השכן שלי, דוד אלון, באוהלים אצלו בבית.

ליאור אבן-צור: שומרת על אחותי הקטנה ולפעמים משחקת במחשב ורואה טלוויזיה.

ישי סמיט: אחה"צ אני משחק בכדורגל.

יעל גולדנברג: ביום חול אני הולכת לחברות ובשבת אני משחקת עם הבני-דודים שלי.

שקד לנדאו: רואה סרטים, עושה שיעורי בית, משחקת במחשב וקוראת ספרים.

אודם הימן: משחקת במחשב ורואה סרטים במחשב.

אביב לבקוביץ: לשחק במחשב ולראות טלוויזיה.

טליה בן-נון: משחקת במחשב ובשבת אחה"צ אני משחקת עם יעל אחותי.

אריאל גולן: אני אוהב לשחק כדורגל ולשחק במחשב.

תומר שולץ: מנגנת בכינור שלי.

נהוראי יפרח: אני אוהב לראות דרדסים בטלוויזיה.

רות המל: אני אוהבת לראות דרדסים וכשאמא ואבא מרשים אני אוהבת לשחק במחשב ולפעמים לשחק עם חברים.

יאיר גינזבורג: אני אוהב לשחק עם אח שלי במטקות ובמכונית עם שלט.

מיה אייל: אני אוהבת לנגן בחלילית, לשחק במחשב, ללכת לבנות-דודות שלי וחברים ולשחק גינגל-ספיד.

אלמוג דהן: לשחק במחשב.

נעם שפר: לשחק משחקי קופסא, לצפות בטלוויזיה וללכת לחברות.

רוני אש: רואה טלוויזיה, משחקת ורואה סרטים במחשב ולפני שאני הולכת לישון אני קוראת.

עדו שולץ: בבית אני משחק בפליימוביל ומשחק עם אחי הקטן, אסף במכוניות.

נעם ג'קסון: קוראת ספרים ומשחקת במחשב.

הדר אהרון: משחקת במחשב ולפעמים משחקת עם הלל ב"חיי-שרה".

אִיךָ זֶה לֵהוֹיֹת יִלְדֵי בְּשָׂאוֹנָה

שכונת שקד היא לא סתם שכונה, היא שכונה בתוך קיבוץ ולכן גם חיי כילד בשכונה הם די דומים כמו לאלה של ילד שגר בתוך הקיבוץ, אני משתתף בחוגים בקיבוץ, הולך לביה"ס של הקיבוץ, אוכל בחדר אוכל ועושה את כל הדברים שעושים החברים שלי שגרים בקיבוץ.

ההבדל היחידי הוא בכך שעכשיו אני גר בבית יותר מרווח, החברים הם אותם חברים שהיו לי כשגרתי בקיבוץ, מה שכן ממש כיף ומעניין זה שכל פעם באה לגור בשכונה משפחה חדשה ואז אנחנו מכירים את הילדים ואז יש לנו חברים חדשים.

אני אוהב את זה שהבתים קרובים וקל להיפגש עם החברים ואת הבית שלנו, ומה שאני לא אוהב זה שלפעמים זה קצת רחוק מהקיבוץ.

יונתן אריאל (כתה ה')

טוף פריחה – כלניות באצות אור הנר

ברוריה גורן, מועדת ותיקים, יזמה וארגנה והוציאה אותנו, הגמלאים מכל הגילים וכל מי שנפשו חפצה לחזות בפריחה המקסימה של הכלניות בגבעות אור הנר.

מדריך הטיול – בני גינזבורג, תאר והסביר במהלך הנסיעה את אשר רואות עינינו ואת אשר נראה ביעד הראשון של הטיול – סיור מודרך בנתיב המוראלים בקיבוץ אור-הנר, מסע מרתק לאורך ציורי קיר חרוטים המעטרים שמונה קירות באתרים שונים בקיבוץ. הציורים הם פרי עמלם של שני אמנים יוצרים ארגנטינאים מפורסמים, דניאלה אלמיידה וחוסה קורה, שהתארחו בקיבוץ בחודשים מאי-יוני 2007 ובמשך 21 ימים ביצעו את עבודתם בקיבוץ, מתוך רצון להעניק לקהילה אלמנט של יופי ואסתטיקה, המוסיף לאיכות הסביבה ולאצילות החיים.

את פנינו קיבל "צעיר" חביב בן 74, מוסו צפניוק, שעלה מארגנטינה לקיבוץ בהיותו בן 21, ורק עתה, לאחר שנים כה רבות נסע לבקר בארץ מולדתו ונדהם ממראה עיניו בעיר קוריאנטס בצפון מזרח ארגנטינה, מקום מושבם של שני האמנים, מהמספר הרב של המוראלים הפזורים לאורכה ולרוחבה של העיר.

הוא התקשר מיד לקיבוץ וביקש את הסכמת המזכירות להביא לקיבוץ את שני האמנים האלה – ע"ח הקיבוץ, כדי שיתארו את סיפורו של הקיבוץ בציוריהם כשכל ציור מתאר את יעודו של המקום שבו הוא נוצר כמו חדר-אוכל, בית התרבות, המפעל, חדר הקיטור ושער הכניסה. בקשתו נענתה ואנחנו ראינו והתרשמנו מפאר היצירה הייחודית הזאת שהיא יחידה בסוגה בישראל.

האמנים הארגנטינאים האלה העניקו גם לקיבוץ את יצירת שדרת שבעת המינים, שהיא שדרת הכניסה לקיבוץ, המשתרעת לאורך של כ-350 מטר והם ראו בה ביטוי נאמן של מסורת ישראל עתיקת היומין מהמקרא ועד המשמעות העכשווית של שבעת המינים עת הפכנו שוב לעובדי אדמה.

הסיור הזה נתן את הטעם לשוב ולטייל וליהנות מהיופי של היצירות המופלאות האלה.

ומיופי אלי יופי – והפעם היופי של הטבע, שניעור לחיים לאחר גשמי הברכה שירדו לאחרונה, והתמוגגנו למראה המרבצים האדומים של הכלניות, הלבן של העיריות והרותם והצהוב של הכתמות, הסביונים והחרדלים, אידיליה פסטורלית של כרי מרעה ירוקים עם פרות רועות באחו.

משם עלינו אל נקודה גבוהה והשקפנו משם אל כל הנוף והישובים ושמענו הסברים מאליהוא על העבודות המתקדמות (כבר זמן רב...) להקמת מסילת הרכבת מאשקלון לבאר-שבע, מה שיביא את הנגב למרכז הארץ ויביא מתיישבים רבים לנגב.

בדרך חזרה הודה בני – בן הדור השני – לכל ותיקי הקיבוץ (שזה היה הטיול שלהם) שבזכותם – הגענו למה שאנו מגיעים היום, לנגב הפורח והמתפתח, שהם – בעמלם ובעקשנותם להאחז כאן וליישב את האדמה – הקימו את כל הישובים שראינו, וכל התודה לעמלם ולעקשנותם.

היה זה טיול יפה ומרנין, טיול שדיבר אל העין ואל הלב, וכל התודות למארגניו, וכל הכבוד לוותיקים שידעו ליהנות מכל אשר ראו עיניהם והובילו רגליהם.

חייז'ה יקותיאל

מתנות לאביונים – פורים תשצ"א

"מוטב לאדם להרבות במתנות אביונים מלהרבות בסעודתו ובשלוח מנות לרעיו, שאין שם שמחה גדולה ומפוארה אלא לשמח לב עניים ויתומים ואלמנות וגרים, שהמשמח לב האומללים האלו דומה לשכינה שנאמר (ישעיהו נ"ז) 'להחיות רוח שפלים ולהחיות לב נדכאים'" (רמב"ם, הלכות מגילה ב, יז)

לקראת חג הפורים הבעל"ט חשבנו כיצד נוכל למסד את מצוות 'מתנות לאביונים' בקהילתנו בצורה הראויה. עיקרה של מצווה הוא לתת שתי מתנות לשני אביונים ביום הפורים (כך דייקו חז"ל מלשון הפסוק במגילת אסתר ט, כב: '... ומתנות לאביונים'). 'מתנות' – בלשון רבים, וכן 'אביונים' על מנת שיוכלו גם הם להנות ולשמח בחג, ולקיים את מצוות סעודת הפורים כהלכתה.

כסף הניתן בקופת הצדקה בחג הפורים, ומחולק לנזקקים לאחר החג – פספס את ייעודו. לכן, ננסה להתארגן השנה בהקדם, על מנת שהכסף יהיה בידינו, בצורה מרוכזת, לפני פורים. בכסף שייאסף נקנה מוצרי מזון שונים, ונארוז אותם בצוותא, הורים וילדים, כסלי מזון. כך נוכל להרגיש שותפים מלאים בעשיית המצווה עצמה, ולא להסתפק רק במתן הכסף. את סלי המזון נחלק למשפחות נזקקות ביום הפורים עצמו בשיתוף עם פעילי 'חסד אמיתי', משפחות הגרעין וכל אשר ידבנו ליבו.

חג פורים הוא חג רווי אירועים ופעילויות בקהילתנו. עם כל זאת ראוי ונכון שבאמצעות מצוות מתנות לאביונים יורחבו מעגלי שמחת החג הקהילתיים וישפיעו על מעגלים רחבים יותר, ובעזרת ה' תגבר השמחה גם אצלנו – הנותנים, כדברי שלמה המלך בספר משלי (פרק יח, טז): "מתן אדם - ירחיב לוו".

את התרומות ניתן להעביר לידי חן פרידמן (גרעין) או הרב ארי. כמובן, שאפשר לחייב את מספר התקציב עם הפתקים הירוקים של ועדת צדקה.

את סכומי הכסף שייאספו בקופה במהלך חג הפורים נוסיף לתרומות שיחולקו לקראת חג הפסח. הודעה על הכנת סלי המזון וחלוקתם תבוא בהמשך.

וצאת צדקה והרה ארי

חברי סצף היקריים:

אנו מתנדבים השנה במסגרת שנת השירות בבית ספר "יפתח" שבצפון ים המלח, שהוא גם פנימיה לנוער בסיכון ממשפחות דתיות.

לחלק מהילדים יש בעיות עם המשפחות או בעיות כלכליות ולכן הם מכבסים את הבגדים שלהם בפנימיה. השנה מכונת הכביסה התקלקלה, וכרגע יש לנו מכונת כביסה חלופית וקטנה שאינה מספיקה כל שבוע לכל הנערים.

אנחנו אוספים כסף לקניית מכונת כביסה חדשה ונשמח לקבל את עזרתכם!

כל תרומה תתקבל בברכה!

אפשר לשים פתקים ירוקים בתיבת הדואר של - אילן ואריאלה כהן.

לכל ברור ושאלה אפשר לפנות אלי- שובל או לאבא שלי - אילן.

תודה רבה מראש על שיתוף הפעולה!

ארי כהן וצפון "אייף".

לקראת צרף הסברה בנושא עיון הדירות בשבוע הקרוב

קצת היסטוריה: בסוף שנת 2009 נבחר באסיפה צוות "שיוך", בהרכב: בוקי, עופר, חלופ, חנן פ', חיים אפי, דני לזר, אליסף וסלעית לזר.

הצוות החל עבודתו בסיוע של אהרון ארז, תוך שהוא עוסק בבניית תקנון לשיוך הדירות, בסיוע עורך דין חבר קיבוץ כפר מנחם, שכבר עשה זאת הן בקיבוצו והן בקיבוצים נוספים.

תוך כדי העבודה התברר לנו, שאנחנו לא יכולים להתקדם בתקנון המפורט, לפני שניעזר באדריכל שיבחן את תוכנית המתאר של סעד, ויציף בפנינו שאלות שעל סעד להשיב עליהן, לפני כניסה ולו לתכנון ראשוני, לחלוקת בתי החברים למגרשים מסודרים שיהיו בעתיד "שייכים לבעליהם". בחרנו אם כן גם אדריכל, שכבר עבד על שיוך דירות עם עשרות קיבוצים, ויחד איתנו נכנסנו לדיונים שנמשכו שבועות וחודשים, ועסקו בשאלה: "איך אנחנו מבקשים שסעד תראה לדורות הבאים?"

משמעות השאלה הייתה ניסיון לענות לשאלות העקרוניות הבאות:

1. כמה בתי אב אנחנו חושבים שנכון שיהיו בסעד בעתיד? האם 150 בתי האב הנוכחיים מספקים? או שאנחנו מבקשים להגדיל את סעד למספר גדול יותר של חברים? (כל זאת בנוסף כמובן לשכונת שקד)
2. כיצד אנחנו רוצים שתבצע התנועה בסעד? האם ניתן להפריד בין תנועה משקית (משאיות וכלי רכב גדולים), לבין תנועה קהילתית (רכבים פרטיים וקטנים יחסית) על מנת לשפר את איכות החיים, והבטיחות לחברי ותושבי בסעד? (נעזרנו לקטע הזה במהנדס תנועה)
3. תכנון תנועה בתוך שטח המחנה, הכיצד?
4. חניות – תכנון חניות לרכבים – האם ליד כל בית? האם במקבצי חניה? ואם כך באיזה מרחק מבתי החברים?
5. האם נכון וניתן לפנות שטחים משקיים, לטובת איכות החיים ויצירת עתודות לבניה למגורים? ואם כן היכן?

בקיצור – עסקנו בהמון נושאים, תוך שהאדריכל מכין אחרי כל דיון תוכנית בסיסית מעודכנת, על פי ההמלצות של הצוות, לקראת הדיון הבא.

נכון להיום יש בידנינו שני מסמכים עיקריים, אותם אנחנו רוצים להציג לציבור בערב הסברה ולאחר מכן להביאם לאישור האסיפה והם:

1. תוכנית מתאר חדשה לסעד לדורות הבאים.
2. מסמך עקרונות לתכנון שיוך הדירות.

בכוונתנו לקיים ערב הסברה ביום רביעי הקרוב ג' אדר ב' (9.3.2011) בשעה 20:30, ובה יציג האדריכל

את תוכנית המתאר, וכמו כן נשתדל לענות לשאלות הציבור-הן בתחום תוכנית המתאר והן על מסמך העקרונות לשיוך, ובוודאי נשמע גם הערות שלא חשבנו עליהם, לטובת שיפור המסמך.

בתחילת השבוע נשלח לציבור את הנייר הזה, בתוספת מסמך העקרונות, על מנת שערב ההסברה יהיה פורה ככל האפשר. חשוב לי להדגיש כי נכון שבערב ייקחו חלק כל אלה ששוקלים קליטה בסעד בעתיד, ונשמח כמובן אם יגיעו רבים ככל האפשר.

בהצלחה, בוקי

בעקבות מכתב הרבנים התומך בנשיא לשעבר משה קצב:

תורה פלוצט ונפלוצט

כל פעם נדמה לנו שהגענו לקצה התחתון בהתבזותם של תלמידי חכמים ובכל פעם הם מפתיעים מחדש. שיעורו של הרב אבינר, כפי שנשמע מחדר האוכל של ישיבת עטרת כהנים מדהים בשחצנותו ובאדישותו לרחשי לב הציבור הכללי. השפה תמיד רכה, נעימה לאוזן, לא מתווכחת עם אף אחד. יש רק תורה ואין בלתי. המטרה היא להנעים לתלמידים את ארוחתם ולהרגיע את קולות הזעם שהם שומעים בבית מהורים מודאגים. מיהם התלמידים השומעים את הרב? אלה הם מיטב הנוער הדתי, שמשתוקק לספוג את תורת הגאולה של הרב קוק, בדרך כלל בא מבתים ציוניים הנאמנים למדינה ולמוסדותיה, בטוחים שהבחירה שהבן שלהם עשה היא הבחירה הציונית הנכונה, של מסירות נפש לעם, למדינה, לצבא להתיישבות – עמוד השדרה של הישראליות החדשה. פתאום שומעים ההורים שראש הישיבה חותם על מכתב תמיכה בנשיא שנמצא אשם באונס. ההורים מציקים לבנם בקושיות והוא במצוקתו ובצעירותו פונה בבקשת עזרה אל ראש הישיבה שיושיע אותו וינהיר לו את ההשקפה הנכונה.

כך נולדה השיחה של ראש הישיבה. בקול רגוע, מדוד, בטוח, ללא סדק וללא ספק הוא מסביר לתלמידים האהובים שהמדינה שלנו נכבשת על ידי כוחות של רוע. מערכת המשפט אינה מבררת את האמת ומוזנת על ידי התקשורת הרעה שכל מטרתה להרוס את זקיפות הקומה הלאומי. אנו צריכים להיות עמוד השדרה ולהילחם במערכות הללו. המדינה זה אנחנו. נשיא המדינה הוא סמל טהור של מלכות דוד ומי הוא זה ואיזה הוא זה שיכתים את סמלה של המדינה האהובה.

הכל מאד מבלבל – זה אותו רב אבינר שהורה לחיילים לא לסרב פקודה בזמן העקירה מגוש קטיף כי אנחנו זה הצבא ואסור להרוס את הצבא מבפנים. זה אותו הרב אבינר שהוציא ספר לאחר רצח ראש הממשלה וקרא לתלמידים לשמור על מעמד המלך בישראל – כי הוא נבחר על ידי כנסת ישראל שמייצגת את העם היהודי, וכך מתברר רצון ה' בעולם.

זה אותו הרב אבינר שמוחק בבת אחת את מעמדו של בית המשפט, כי הוא לא משפט תורה. על המדינה שומרים בצמר גפן אך לא מחויבים למערכת המרכזית ששומרת על חיי האזרחים שבה. את המשנה שכל ילד יודע שכח הרב אבינר: "אלולא מוראה של מלכות". את ההלכה של "דינא דמלכותא" הוא מעתיק לממלכות זרות. במדינה הישראלית המזוקקת אין מקום למערכת משפט חילונית: זוהי כפירה בהתגלות ה' בעולם. כך מתברר שהאוטופיה של "יסוד כסא ה' בעולם" משחררת את הרב אבינר (ואת חבורת הרבנים שאיתו) למחוזות מדומיינים של מדינה בתוך מדינה, של מחויבות לאידאות ושחרור מכל מחויבות לחוק וסדר. זוהי לא ראשית צמיחת גאולתנו אלא צלילה לעומק ההזיה והניכור.

צריך לומר זאת בקול גדול. אין יותר "רבני ציונות דתית". יש יהדות דתית המבקשת להיות חלק מהמדינה וממערכתיה, על כל המשתמע מכך, ויש יהדות דתית המבקשת לשרטט את גבולותיה התרבותיים של המדינה על פי אמות מידה שלה עצמה. יהדות זאת מתפצלת לליטאים, ש"ס וחסידי הרב טאו הרב אבינר וסביבותיהם. החרדיות הלאומית הזו מובילה אותנו במתיקות שפה ובפלבולי עיניים מקודשות אל מחוזות רעים של ניכור והפרדה בלב החברה הישראלית. אי אפשר בשם "המדינה" להחריב את המעט שיש לנו. מוכרחים לרכז כוחות, של ציבור דתי – ציוני, שמבקש להשתחרר מעולם של רבנים אלו ולהוביל את הנוער הדתי למחוזות של חיים ארציים. זה הרגע שבו ההנהגה הדתית, המבקשת לחבר את הציונות אל שורשיה היהודיים, צריכה להתנער מהכת הזו ולהוביל את חזון הגאולה אל מחוזות ארציים, שבהם ייפגש החזון עם המציאות הישראלית בגובהה האמיתי.

הרב בני לאו

(המ'אה לדפוס: אילי זיוון)

"אתה יודע שקראת ספר טוב כשאתה מעביר את הדף האחרון ומרגיש קצת כאילו איבדת חבר."

- פול סוויני

מהנעשה בספריה:

ספריית החברים ממשיכה להתחדש בכותרים חדשים. בשנה האחרונה רכשנו כ-200 כותרים חדשים מכל סוגי הז'אנרים השונים.

פרויקט מחשוב הספרים באנגלית יצא לדרך ביוזמתה של ריבה זוהר. לאחר סיום רישום כל הספרים, נוכל להתחיל לרכוש ספרים חדשים גם באנגלית. כמובן שמשתמשי ספריה זו יצטרכו לשנות את נוהג לקיחת הספרים לפי הנהוג בספריית העברית.

אני מבקשת לרענן כמה נהלים הנהוגים בספריה:

- החזרת ספרים - לתיבת הספרים (יש שני תאים) בכניסה לחדר הנצחה בלבד. בבקשה לא להשאיר ספרים על השולחן. ספר עבה שאינו נכנס לתיבה- הניחו על הכסא.
- יש לרשום את שמכם על כרטיס הספר שברצונכם לקחת ולהניחו על השולחן.
- אין להעביר ספרים בין החברים !!! זה גורם לבלבול וכן לכך שחברים שהזמינו ספר לפי כל הכללים, לא מקבלים אותו בזמן.
- אם הנכם מעוניינים לקרוא ספר מסוים, ניתן להזמינו במייל או בפתק על שולחן הספריה.
- במידה והנכם מקבלים פתק תזכורת לכך שמועד השאלת ספרכם הסתיים- אנא הגיבו וענו. ניתן להאריך את ההשאלה (במידה ואין הזמנות לספר זה) וניתן להחזירו. אנא התייחסו לתזכורת אלה על מנת שלא תאולצו לשלם קנס פיגורים.
- ישנו קטלוג של הספרים בעברית באתר השירות לחבר. ניתן לחפש על פי שם ספר או שם מחבר. (בקרוב יועבר לאתר קטלוג מעודכן)
- מייל של ספריית חברים sifria@saad.org.il

לאחר שבמשך למעלה משנה הספריה היתה פתוחה בימי חמישי ובמוצאי שבת אחה"צ, הגענו למסקנה כי בשל מיעוט משתמשים אחה"צ, נמשיך לפתוח את הספריה במוצאי שבתות בלבד באותן שעות הפתיחה של הכלבו.

במשך השבוע הספריה פתוחה כל יום בין השעות 08:00-12:00.

תודה מיוחדת למעין גולדנברג וידיד המל על התמדתם ורצינותם בפתיחת הספריה בשעות אחה"צ.

משתמשים חדשים מוזמנים לבוא, לקרוא ולהנות.

"הידיעה בלבד כי ספר טוב ממתין בסוף יום ארוך הופכת את היום לשמח".

קתלין נוריס

שיהיו לכולנו הרבה ימים שמחים

קריאה מהנה

אתי קינאמן

לכל האצוניין

ביום ד' מתקיים מידי שבוע שיעור תורה עם הרב יאיר הילר - מרצה במכללת חמדת הדרום ומרצה במרכז האוניברסיטאי אריאל (נצרים לשעבר).

השיעור מתקיים במועדון בבית גיורא בשעה 19:10 – 20:00 ומיועד לציבור הסטודנטים ולצעירים בכלל. נושא השיעור - "אמונה ומחשבה על פי תורתו של הרב קוק".

צ'ריט

לצעירי חומש:

בשבת פרשת צו-זכור: שיעור עם הרב במועדון לחבר בשעה 14:00.

הסדנא למניעת תקיפה מינית שנדחתה תערך אי"ה במוצאי שבת פ' שמיני-פרה

בשעה 21:00 בנות: במועדון לחבר

בנים: בחדר ההנצחה

מוזמנים חומש, סטודנטים. בוגרי צבא ושרות לאומי - שאינם נשואים.

לשרה ודוד ג'קסון
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
להולדת הנכדה
בת לשירה וארי הנדלר

לגאולה וליפא אהרוני
ולכל המשפחה
מזל טוב מקרב לב
לנישואי הנכדה נגה עב"ל דניאל אלדר
בתם של רמי והדסה אהרוני

לכל חמולת לנדאו
מזל טוב וברכות חמות
עם הולדת הבן
לחובב ומוריה לנדאו

לסבא חנן קסלר
לסבתא רבא יוכבד גולד
ולכל המשפחה
ברכת מזל טוב לבבית
לבת-המצווה של נוי
בתם של זוהר וגיא אשר

לרחל כהן
ולמשפחת לאו
מזל טוב וברכות חמות
לנישואי משה עב"ל אלומה

לאפי (המטפל של עמרי)
ברכת מזל טוב
להולדת הנכדות התאומות!
Mazal- Tov to Efi!

